

Marcin Błaszczak ur. 11. 10
1914r - lekarz.

Catonek ZWZ AK Wilno.

Aresztowany przez Saugę-
-mę, po ciężkim śledztwie
i pobycie w więzieniu na
Łukiszkach uniknął Ponar
i wraz z Łygnuntem Czarno-
-ckim w polowie ^{lutego} 1943r
trafił do obozu Kownego
w Prowieniszkach.

W obozie panowały fata-
-lne warunki sanitarne
a Niemcy obawiając się
epidemii zlecieli mu

nadzór sanitarny i zorganizowanie ambu-
-latorium. Był bardzo aktywny, pomagał are-
-sztantom szczególnie Polakom, wykradał
lekarstwa, leczył, starał się chronić od
wywózek i egzekucji. Przy dokumentach
przechodzących wraz z aresztowanymi były
często dopięte karteczki „likwidować przy
najbliższej nadarzającej się okazji”!

Jich usunięcie lub zagubienie przez pracowni-
-ków kancelarii lub izby chorych przedsięwzięto
lub ratowano więźniowi życie.

Doktorowie przypisuje się uratowanie od
rozstrzelania więźniów pozostałych do
likwidacji obozu w 1944r.

Stało to się dzięki temu możliwe że
poprzędnio dyskretnie wyleczył Niemca
zastępcę ostatniego komendanta obozu z
choroby wenerycznej. Jej oficjalne leczenie
kończyło się dla Niemców wschodnim frontem.
Po ucieczce z pierwszego transportu ewaku-
acyjnego wrócił do Wilna, ożenił się a po
wkroczeniu bolszewików został aresztowany
i wywieziony do kopalni Dombasu.
Po paru latach repatriował się do Polski,
w Węgorzewie organizował służbę zdrowia
i tam mieszka do dzisiaj.
Na podstawie informacji P. Eleonory
Rakowskiej spisał Ryszard Mackiewicz.

Warszawa dn. 26.07.01r.